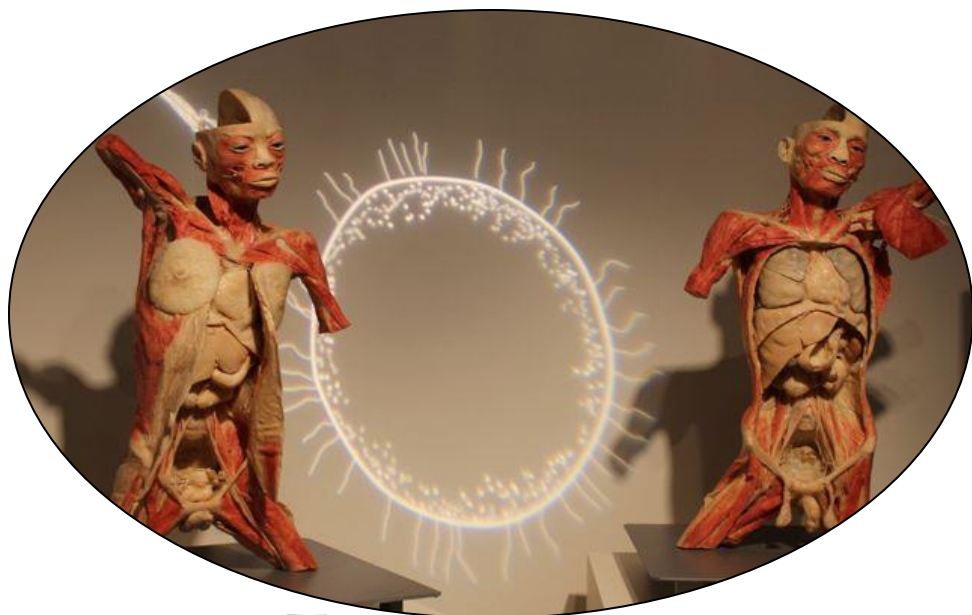

VŠEZNÁLEK

Školní exkurze
Rozhovor
Pranostiky
Kalendárium
Povídka
Vtipy

Obsah / Úvodník

- 2.....Úvodník
- 3.....Kalendárium
- 4.....Pranostiky
- 5.....Zajímavost
- 6.....Významné dny
- 7.....Rozhovor
- 8.....Rozhovor
- 9.....Povídka
- 10.....Povídka
- 11.....Píšu povídky, píšu básně...
- 12..... Píšu povídky, píšu básně...
- 13.....Bodies Revealed
- 14.....Bodies Revealed
- 15.....Básnička
- 16.....Vtípy

Čas utíká! Než jsme se nadáli, máme za sebou první čtvrtletí a listopadové číslo Všeználka nás upozorňuje, že brzy nastanou Vánoce. Ve třech týdnech, které v tomto kalendářním roce ještě strávíme ve škole, nás čeká spousta akcí. Všichni už se těšíme na každoroční vánoční jarmark a žáci 7. tříd se jistě nemohou dočkat, až vyrazí na lyžařský výcvikový kurz.

Přeji Vám, abyste si poslední měsíc roku 2014 užili co nejlépe a abyste si při vzpomínce na něj řekli, že byl bájený. A pokud ne? Musíte věřit, že příští rok bude lepší než tento.

Věra Ondrušková

Kalendárium

Klement Gottwald, český politik, v letech 1948–53 prezident Československé republiky, se narodil 23. listopadu 1896 v Dědicích (okr. Vyškov).

V květnu 1921 se účastnil založení KSČ (Komunistické strany Československa), v letech 1921–26 působil jako komunistický funkcionář na Slovensku, od roku 1925 byl členem Ústředního výboru KSČ. 1926–29 vedl úspěšný boj za bolševizaci KSČ, který vyvrcholil jejím pátým sjezdem v roce 1929. Poté se stal generálním tajemníkem KSČ (v posledním období předsedou strany, tato funkce již nebyla po jeho smrti

obnovena), v letech 1928–43 byl i členem exekutivy Komunistické internacionály. V letech 1934–36 a 1938–45 žil v Moskvě. V prosinci 1943 jednal s E. Benešem o budoucím uspořádání ČSR, podílel se na vypracování Košického vládního programu. V roce 1945 se stal místopředsedou vlády, v letech 1946–48 byl předsedou vlády. Od léta 1947 usiloval podle moskevských pokynů o stalinský model komunistické diktatury v ČSR, v únoru 1948 se stal hlavním stratégem komunistického puče a nastolení totalitního režimu. Klement Gottwald zemřel 14. března 1953 v Praze.

Markéta Sedlářová a Vendula Manová, 8. A

Pranostiky

Na Bohumíra příroda k spánku se ubírá.

V listopadu příliš mnoho sněhu a vody, to známka příští neúrody.

Když krtek v listopadu ryje, budou o Vánocích létat komáři.

Na Saturnina skučí meluzína.

Hrozí-li Kateřina sněhem, přinese jej Ondřej.

Přijede-li Martin na bílém koni, metelice za metelící se honí.

Je-li zamračeno na svatého Martina, bude zima levná; je-li jasno, bude zima tuhá.

Když svatý Martin se sněhem přiběžel, bude v něm celý měsíc ležet.

Na svatého Martina slunečno – dlouhá zima.

O Martině po ledu – o Vánocích po blátě.

Jaké počasí je na svatého Bohumíra, takové i březzen mívá.

Jan Kočenda, 7. C

Zajímavost

Svícen z CD

Budeme potřebovat:

- CD disk
- čajovou svíčku
- krátkou stužku
- barevný papír
- nůžky
- tavnou lepicí pistoli

Postup:

CD obrátíme na stranu bez potisku. Zahřátou tavnou pistolí přilepíme svíčku doprostřed CD. Ze stuhy uděláme mašli, kterou přilepíme ke svíčce. Z barevných papírů vystříháme srdíčka, anděličky, stromečky, prostě co nás napadne, a to přilepíme na CD. A máme hotovo!

Významné dny

Památka zesnulých (2. 11.)

Památka všech zesnulých, nebo lidově řečeno Dušičky, jsou svátkem, kdy se římskokatolická církev modlí za zemřelé. Tradičně se v České republice navštěvují hřbitovy, pokládají se květiny a zapalují se svíce. Nejznámější variantou tohoto svátku, který se postupně dostává i k nám, je Halloween.

Světový den vědy pro mír a rozvoj (10. 11.)

Světový den vědy pro mír a rozvoj vyhlásilo roku 2001 OSN kvůli zvýšení informovanosti s problematikou získávání prostředků pro vědecké účely, ale také informace o tom, jak je věda prospěšná pro veřejnost. Každá společnost by měla investovat do vědy a výzkumů, neboť právě v tomto odvětví vznikají inovace a nové objevy, které přispívají k rozvoji společnosti.

Světový den prevence týrání a zneužívání dětí (19. 11.)

Světový den prevence týrání a zneužívání dětí si připomínáme od roku 2001. Tento den nás má upozornit na důležitost prevence a problematiku týrání dětí a snažit se jej eliminovat. V České republice se v tento den konají různé akce s různými tématy.

Světový den dětí (20. 11.)

Světový den dětí, který můžeme znát také pod úředně vypadajícím názvem Výročí Úmluvy o právech dítěte, je den, kdy si máme připomenout, že i děti mají svá práva. Na porušování práv dětí je nutné upozornit, a to hlasitě, neboť někdy jsou děti oddělovány od rodičů, týrány, zneužívány a tomu se musí zamezit. Tento den navazuje zejména na Světový den prevence týrání a zneužívání dětí.

Rozhovor

Rozhovor s paní učitelkou Husarovou

Jaké je Vaše nejoblíbenější jídlo?

Sushi.

Jaké je Vaše nejoblíbenější číslo?

Žádné nemám.

Máte nějakého domácího mazlíčka?

Ano, mám kočku. Modrou britku. Kocour se jmenuje Nicolas.

Jaké jsou Vaše zájmy?

Sport, malování, cestování, vaření, ...

Jaké hudební žánry posloucháte?

House, progressive house, deep house, trance, ...

Jaký byl Váš nejoblíbenější předmět?

Výtvarná výchova.

Jaká je Vaše nejoblíbenější barva?

Mám ráda všechny barvy. Každá barva má něco do sebe.

Rozhovor

Máte nějakou oblíbenou knihu?

Čtu ráda, ale oblíbenou knihu nemám.

Váš oblíbený film?

Pulp Fiction: Historiky z podsvětí, Trainspotting, Vykoupení z věznice Shawshank ...

Jaké roční období máte nejraději a proč?

Mám ráda všechna roční období. Každé je něčím výjimečné.

Jan Kočenda, 7. C

Povídka

Dovolená

Když jsem se probudila, už se stmívalo. Sbalila jsem si věci a vyrazila do hotelu. Trvalo mi 30 minut, než jsem do té díry došla. Vyběhla jsem po schodech nahoru. Potom jsem v batůžku vyhrabala starý zrezlý klíč a strčila ho do ještě staršího a zrezivějšího zámku. Když jsem otvírala dveře, hlasitě zavržaly. Vzhledem k tomu, že se v některých oknech začalo svítit, jsem nejspíš pár lidí vzbudila. Procházela jsem po chodbách a hledala číslo 23. Po pěti minutách už jsem otvírala dveře od pokoje. Jedinou výhodou bylo, že jsem měla pokoj zvlášť, a ne s rodiči. Hodila jsem batoh ke stolku a zamířila do sprchy. Jakmile jsem se osprchovala a vyčistila si zuby, lehla jsem si na postel a téměř okamžitě jsem usnula.

Otevřela jsem oči. Pokoj byl zalitý světlem. Hodiny ukazovaly 13:07. Hned jsem si vzpomněla na Erika. Radostně jsem vyskočila z postele. „Proč mě rodiče nevbudili?“ pomyslela jsem si. Připadalo mi to divné, ale neřešila jsem to. Erikovo letadlo vyrazilo v 10 hodin, takže už je na cestě. Rychle jsem na sebe hodila první oblečení, které jsem uviděla, a šla jsem k rodičům do pokoje. Nikdo tam nebyl. Zvláštní, vždycky mi řekli, když někam šli. Odebrala jsem se tedy do blízkého baru, kam rodiče většinou chodívali. Když jsem otevřela dveře, hned jsem věděla, že něco není v pořádku. A pak jsem je uviděla. Bylo to jako scéna ze špatného filmu. Viděla jsem věčně optimistickou mámu, jak leží zhroucená na podlaze a brečí. Táta měl slzy v očích a utěšoval ji. Nad nimi byla obří televize. Právě běžely zprávy. V nich probírali výbuch letadla. Jednalo se o let číslo 12. Letadlo, kterým měl letět Erik... Padla jsem na kolena a přidala se k mámě...

Povídka

Dívala jsem se na velice krásný východ slunce, který mě ale nezajímal. Po tom, co jsme se to dozvěděli, jsme si zaplatili zpáteční cestu a jeli domů. Autobusem. Uvažuji nad tím, co všechno jsme spolu s Erikem prožili. Jak jsem se málem utopila, ale on mě zachránil. Jak jsem rozbila máminu oblíbenou vázu, ale on to vzal na sebe a měl měsíc zaracha. Na zem spadla další slza. Nic už nebude jako dřív...

O 6 let později...

„Jsem tak ráda, že jsem vás mohla poznat!“ nadšeně mi potřásala rukou paní v modrém klobouku, vzala si knihu a odešla. Byla naštěstí poslední a já už byla hrozně unavená. Nečekala bych, že moje kniha lidi tolik nadchne. Odvezli mě domů a já si hned sedla na gauč. Vzala jsem do ruky zarámovanou fotku mě a Erika, když jsme byli malí. Už je to dávno, co se to stalo. Vše se pak vrátilo do normálu. Teda skoro všechno. Měla jsem panický strach z létání. A rok po Erikově smrti jsem začala psát knihu. Díky ní jsem teď byla slavná a podepsala jsem dneska asi tisíc výtisků. Usmála jsem se a položila fotku zpět na stůl. Vzala jsem svoji knihu a otevřela ji na náhodné stránce. Chvilku jsem si četla, i když jsem tu knihu sama napsala. Po 5 minutách mi v kuchyni zazvonil mobil. Položila jsem otevřenou knihu zpět na stůl a běžela do kuchyně. Oknem dovnitř zavál vítr. Stránky se přetáčely a zastavily se na první. Stálo tam:

DOVOLENÁ, JEŽ SE NEMĚLA STÁT

Podle skutečných událostí, jež se staly samotné autorce.

Věnováno mému zesnulému bratrovi Erikovi.

KONEC

Denisa Kneslová, 8. D

Píšu povídky, píšu básně...

I v letošním roce se škola zapojí do literární soutěže „Píšu povídky, píšu básně, je mi těžko, je mně krásně...“. Zde vám přinášíme ukázky prací, s nimiž se žáci zúčastnili soutěže minulý rok.

Jak vzniklo číslo deset

Kdesi za horami a lesy stálo číselné království a v něm bydlela smutná Nula. Byla nešťastná, protože se jí všichni smáli, že je ošklivá a nemá žádné zdobení. Jednoho dne se konala slavnost, které se měla zúčastnit také královna čísel. Nula ji ještě nikdy neviděla, a tak si řekla, že se na ni půjde podívat. Vzala si šálu a čepici a šla. Po cestě potkala Dvojku, Šestku a Osmičku. Všechna čísla se jí smála, až se rozbrečela. Utíkala domů. Tam si sbalila věci a čekala na taxi, aby ji odvezlo na letiště.

Nula chtěla strašně moc pryč z číselného království, a tak se rozhodla odjet do království lidí. Když vystoupila z letadla, obklopovali ji samí obří lidé. „Tady se mně nikdo nebude posmívat,“ řekla si Nula a šla se podívat do města. Na plakátech viděla spousty čísel, ale žádná z nich se jí neposmívala. Omylem do ní kopl jeden z lidských obrů a Nula se zakutálela do školy, kde se děti právě učily čísla. Nula viděla, že se učí Jedničku, a pomyslela si: „Ta se mi bude taky posmívat.“ Ale Jednička si kvůli posměchu taky zažila svoje. Po zvonění přišla za Nulou, aby se s ní seznámila. Skamarádily se a stala se z nich nerozlučná Desítka. Společně se vydaly zpět do číselného království. Když se dostaly na místo, nikdo se jim neposmíval. Naopak je každý obdivoval. I přesto se vypravily zpět do lidského království, kde je paní učitelka používala jako pomůcku. A žijí šťastně až dodnes.

Štěpánka Preclíková, 8. A

O tom, jak se NULA zařadila mezi čísla

Na světě žila Nula, kterou nikdy nikdo nepoužil. Mrzelo ji to, protože chtěla být zařazena mezi čísla. Jednou se rozhodla, že to tak nenechá, a proto se vydala do světa problém řešit. Obešla celý svět, putovala horami, plavila se přes moře, ale bylo to marné. Rozhodla se tedy vrátit zpět na místo, z něhož vyšla.

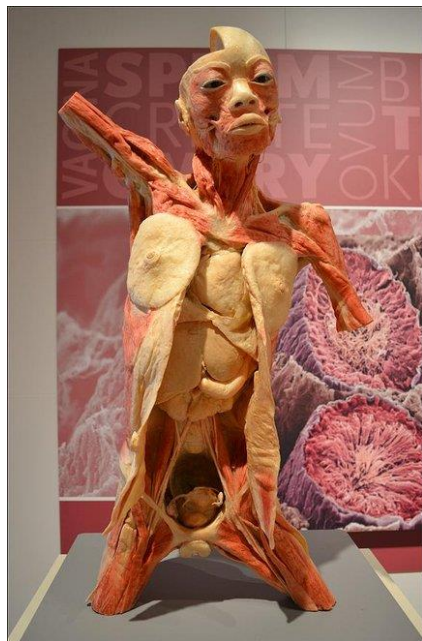
Za velmi dlouhou dobu dorazila k hradu, v němž sídlil král matematiky. Zeptala se ho: „Proč mě nechcete zařadit mezi čísla?“ Král jí odpověděl: „Vážená paní Nulo, protože pro matematiku nic neznamenáte, nemohu Vás tam zařadit.“ Nula odešla zklamaná. Zlobila se, protože ji nikdo nenapsal, nepoužil. Nakonec pravila: „Já to tak nenechám!“ Přemýšlela, co by udělala, aby se dostala mezi čísla. Vymyslela desítku, stovku, tisícovku... A tak to šlo až k milionu.

Znovu se vydala do světa a lidé si jí konečně začali všímat. Jen král matematiky ne. Nakonec se vypravila na hrad. Řekla králi, jak je užitečná: „Vynalezla jsem čísla deset, sto, tisíc...“ Král se zamyslel a pravil: „Hmm, zajímavé!“ Nakonec prohlásil, že Nula bude zařazena mezi čísla. Od té doby ji všichni používali. Byla užitečná a je tomu tak dodnes.

Michal Vávra, 7. A

Výlet za poznáním

BODIES REVEALED

V sobotu 15. listopadu jsme se vydali do Brna na výstavu Bodies Revealed. Účelem tohoto výletu bylo seznámit žáky osmého ročníku s lidským tělem. Výstava svým návštěvníkům podrobně ukazuje složitost anatomie lidského těla. Čekali byste, že ranní cesta autobusem bude velice klidná, ale v našem případě tomu v dvoupatrovém autobusu bylo právě naopak. Byli jsme proto velice rádi, když jsme v 9 hodin přijeli konečně do Brna a opustili náš vůz. Plní adrenalinu v krvi jsme se s našimi veselými učiteli vydali do galerie Vlněna, kde se výstava konala. Měli jsme štěstí, že jsme na místo dorazili poměrně brzo, a tak jsme nemuseli oproti pozdějším davům zájemců čekat

několik desítek minut.

Některým dělalo docela veliký problém zanechat své věci a své milované mobilní telefony v šatně, ale všichni jsme je nakonec, i když se slzami v očích, na chvíli opustili.

Pořadatelé nás seznámili s pravidly a přidělili každé skupině studenta medicíny, který nás celou výstavou provázel a do detailů nás seznamoval s lidským tělem.

Výstava je rozdělena do devíti částí a každou z nich tvoří jedna soustava člověka. Viděli jsme například, jaký je rozdíl mezi plícemi kuřáka a nekuřáka, uspořádání svalů v těle, jak vypadá ženská a mužská pánev, nádory, páteř dospělého i mladého jedince, detaily rozmnožovací soustavy atd. Nejvíce ale asi všechny zaujal zárodek malého miminka.

Výlet za poznáním

V druhé části našeho výletu jsme vyrazili do nákupního centra Vaňkovka, kde jsme se naladili do vánoční atmosféry, měli jsme možnost nakoupit si vánoční dárky a doplnit energii obědem.

Poté jsme se zavazovací dárky a suvenýry vrátili s pozitivní náladou zpátky do autobusu a domů se vrátili okolo třetí hodiny odpoledne. Z našeho výletu jsme si určitě odnesli maximum. Nabíjí vědomostmi jsme jistě připraveni zasednout do školních lavic a zahrnout naše vyučující přírodopisu hromadou poznatků o lidském těle.

Michaela Grebeňová, 8. D

Sametová revoluce

Když naši zemi ovládali komunisti,
lidé byli plní silné nenávisti.
17. listopadu 1989 vše začalo,
podle všech už to dlouho trvalo.
Studenti se sebrali a řekli: „Už to stačí,
komunistická pěst už na nic nestačí.“
Málokomu něco stalo se a všichni přežili,
komunisti odešli a s nimi i násilí.
V Čechách byla svoboda a klid v duši.
Co bude dál, málokdo z nás tuší.
Omezená svoboda krásu světa ničí,
byla obnovena za zvuku zvonění klíči.
Studenti si řekli, že už to stačí,
komunisti marně své námitky vznáší.
Když to všechno skončilo, bylo to tak krásné.
Svobody názoru si proto velmi važme!

Vendula Manová, 8. A

Pro legraci

Jsem velmi ráda, že mi manžela vybrali rodiče.
Pomyšlení, že bych si takového blba našla sama, je na sebevraždu!

Víte, co musíte udělat, když potkáte hladového medvěda v Tatrách?
Nemusíte dělat nic, medvěd to udělá všechno za vás.

Proč nemůže kostlivec skákat bungee jumping?
Protože na to nemá žaludek.

Přijde Červená karkulka k babičce, ale vlk nikde.
Po chvíli přijde myslivec a vlk stále nikde.
Po dvou hodinách přispěchá vlk a omlouvá se:
„Promiňte, ale v lese jsem potkal Kevina Costnera a musel jsem s ním celou noc tancovat.“

Kdo je nejlepší přítel muže?
Pes.
A žena? Ta bojuje s ledničkou o deváté místo.

„Franto, co dostaneš k Vánocům?“
„Člověče, asi chlapa. Viděl jsem ho u manželky ve skříni.“

Denisa Kneslová, 8. D

Redakce

Věra Ondrušková, Ivana Směšná, Michaela Grebeňová, Denisa Kneslová,
Jan Kočenda, Vendula Manová, Markéta Sedlářová, Natálie Körberová,
Marie Macháčková

Všechnálek / 3. číslo / roč. 2014-2015/ vyšlo 3. prosince 2014
Na další číslo se můžete těšit na konci prosince 2014.